

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 54.

3. Kwietnia 1817.

Wiadomości zagraniczne.

Wielka Brytania.

Na sessyi Izby wyższej dnia 7. Marca przyjęto bil względem skłaniania żołnierzy i marynków do buntu, i karę śmierci za taką zbrodnię ustanowiono.

Na sessyi tejże Izby dnia 10. Marca oświadczył Lord Holland, iż d. 18. t. m. poda wniosek względem udzielenia Izbie wszystkich przepisów, jakie dano Wielkorzędcom wyspy S. Heleny, a które tyczą się postępowania ich z Bonapartem. Wniosek ten poda Ministrom sposobność do zbicia niektórych pogłosek.

Na sessyi Izby niższej tegoż dnia, Lord Palmerston przełożył tegoroczny etat wojska, i namienił, że jeszcze ma być zmniejszeniem. Wynosi ogólnie 126,000 głów, rachując i korpus, który stoi we Francyi. Kancelarz skarbowy wniósł, ażeby 25 milionów franków, czyli tegoroczną Kontrybucyę, obrócono na zapłacenie wojska Książęcia Wellingtona; zezwoliła na to Izba. Zapytany Kancelarz skarbowy, czyli Francya utrzyma i opłaca całkowicie stojące tam wojsko Angielskie? odpowiedział: iż żołnierze Angielscy, tak, jak żołnierze innych Mocarstw, biorą płacę i opatrzenie, a eo brakuje, zastępuje się z owych 25 milionów. Wydatki na wojsko wynoszą 2,163,000 funtów szterlingów (2x milionów, 630,000 Zł. Reń.) mniej jak w roku przeszłym, kiedy było 126,000 wojska.

Zaczęły się potem obrady nad bilem przeciwko buntowniczym zgromadzeniom. Większością 71 kreską przeciwko 26 odrzucono wniosek, ażeby karę śmierci zamieniono na 7letnie wywiezienie z Kraju za dłuższe nad godzinę bawienie w miejscu, gdzie bunt powstał.

Dnia 3. Marca odprawiło się w Manszestrze na cmentarzu Kościółka S. Piotra zgromadzenie Ludu; chciano uchwalić prośbę do Xięcia Rejenta, aby nie zezwalał na zniesienie Aktu Habeas Corpus, i odmianę Parlamentu wziął pod rozważę. Zabrało się było liczne pospółstwo; Magistrat z Władzami policyjnymi

usiłował utrzymać spokójność, i sprowadził 3 kompanie piechoty z Bathu, Mowy trwały dwie godziny, lud rozszedł się bez zgiełku, lecz nie nie uchwalił. Rzęsisty deszcz zmoczył do nitki tak mówiących, iako i słuchających.

Wkrótce ogłoszone zostaną badania osób oskarżonych o główną zdradę w Glasgowie; pociągnięto tam do Sądu kilku drukarzy i księgarzy, którzy drukowali i rozdawali buntownicze pisemka. Uwieszono także niedawno 3ch ludzi, powszechnie szacowanych, to jest: pewnego właściciela młyna do przedzenia bawełny, nauczyciela, i thacza, człowieka bardzo pracowitego. W Ayr osadzono w więzieniu drukarza, za to, iż uchwały zgromadzenia ludu w Tarbelton drukował; kazano mu złożyć zaręczenie na 60. funtów szterl., i przyrzec, iż dostawi tego, kto ma rękopism przynieść.— W Maryport, w Hrabstwie Rumberland, zebrało się dnia 4. Marca wśród wielkiego zgiełku liczne pospółstwo, dobyło się do spichlerza kilku kupców, i zabrało pszenicę, oraz mąkę, które splawić miano; rabunki te trwały jeszcze przez dwie następujące noce; wzięto blisko 20 beczek mąki owsianej, kaszy perłowej i t. d. W jednym młynie zabrano znaczny zapas słoniny. Wysłano umyślonych do Carlisle, gdzie oddział jazdy przywrócił spokójność. Zrządzona szkoda wynosi 600 funtów szterl. (6,000 Zł. Reń.)

W Galway, w Hrabstwie Irlandzkim Connaught, miście mającem 12,000 ludności, powstał dnia 5. Marca rozruch z powodu, iż mąkę owsianą chciano ładować na statki. Wybito okna w kilku domach kupieckich. Za nadejściem wojska, rozproszyła się zgłodniała tłuszcza. Pospółstwo w liczbie blisko 500 ludzi, zabrało niedaleko Dublinu o północy statek, który płynął kanałem, i na którym było 168. beczek z mąką owsianą, masłem, winem i t. d. O dwie mile dalej zabrało inny statek z 104 beczkami mąki.

Dopiero w Maiu odprawi się sąd na winowajców oskarżonych o główną zdradę, i osadzonych w Towerze, a to z powodu nietytności pierwszych Sędziów, którzy okregi swa-

niany w następstwie tronu. Ogłoszone go za pozbawionego czci, szlachectwa i majątku, tudzież za wyjątego z pod opieki prawa.

Wszystkie oznaki zwycięstw odniesionych przez wojsko Szwedzkie, złożono z rozkazu Królewica w Kościele Ritterholmskim; nieśli te sami Officerowie. Deputowani od wojska dali z tego powodu ucztę dla Króla, która 12,000 talarów kosztowała.

R o s s y a.

Ruryer Litewski wyjął z gazet Petersburskich następujący artykuł:

Generał-Porucznik Hrabia Osterman Tolstoy podał N. Panu prośbę następującą: Najmilsiejszy Monarcho!

„Obywatele Czescy w dowód spraw wotennych, przez które gwardya Wasz y Cesarzkiej Mości okryła siebie i całą Bossyę nieśmiertelną chwałą, przysłali mi kubek ozdobiony rozmaitemi drogiemi kamieniami ich ziemi. Wyraziłem na nim imiona Dowódców pułkowych, należących do dzieła tego, iako też i Officerów, którzy na placu bitwy utracili życie; za święty oraz miałem obowiązek wyrzucić na nim dawne Rossyjskiego Narodu zdanie: Przed Bogiem modlitwy, a zasługi przed Królem nigdy nie giną. Naypochwalciej proszę Waszą Cesarzką Mość o pozwolenie złożenia kubka tego w Preobrażenskim pułku, i o najmilsiejsze rozkazanie, aby w czasie każdej wielkonocney spowiedzi żołnierzy tego pułku, kubek ten w Kościele ich pułkowym zastępował miejsce naczyn kościelnych, używanych w Grecko-Rossyjskim obrzędzie w czasie przystępowania do ŚŚ. Sakramentów.“

N. Pan raczył z tego powodu przesłać do Dowódcy zwazey dywizyi gwardyi, Generała Porucznika Barona Rozena, reskrypt, w którym wyraził:

„Z wielkiem ukontentowaniem przyymnię na siebie wywołanie te religijney chęci troszczenia, gdyż kubek ten jest razem dowodem nieśmiertelney chwały, która na polach Czeskich uwińczyła mężną gwardyę Nszą, iako też i prawdziwey wzięczności Czeskiego Narodu, wybawionego przez nią od klęsk i nieszczęść. Miło mi widzieć do dwóch wielkich cnót, i kiemiś Dobroczynność i Wdzięczność, dołączane tak religijne żądanie, iakiem jest okazana chęć poświęcenia wspomnianego kubka Temu, przed którym serce nasze, przy wszystkich głośnych czynach i sławie ludzkiej, powinno być przejęte głęboką pokorą i skruchą. Niech kubek ten będzie zawsze cwałą oznaką i świadectwem połączenia cnót tych wysokich! Niech z napojem przyymnięcym

się z niego, wchodzi w serca narodowe uczucia prawdziwey gerliwości ku Naywyższemu Władcy i Zbawcy Narodów! W skutek takowej odczwy do Mnie Hrabiego Ostermana, wyraziłem mu, iako przewodniczącemu w tej zakończonej i pamiętnej walce, gdzie rękę utracił, zezwolił nie moie w osobnem do niego piśmie; WPanu zaś rozkazuję przyjąć z rąk jego ten kubek, chować w Kościele pułkowy, i według przepisów używać onego. Jestem WPanu przychylny.

Alexander.

1817 roku Lutego 21. dnia w Petersburgu.

W reskrypcie zaś do Hrabiego Ostermana, raczył N. Pan wyrazić:

„Potwierdzając według życzenia WPana przeznaczenie kubka, nie mogę zamilczeć, iż oddając należną sprawiedliwość Rycerzom biorącym udział w pamiętnej sprawie pod Kulmem, zapomniałeś siebie, w ten czas, kiedy utratą własnej ręki przypłaciłeś zwycięstwo. Okoliczności ukrytey przez skromność WPana nie zapomni Oyczyzna, a późna potęma nie przestanie powtarzać oney. Jestem WPanu przychylny.

(Podpis iak wyżej.)

K r a k ó w.

Oto jest mowa, którą Marszałek seymowy, Senator Florckiewicz, d. 10. Marca Sejm Krakowski zakończył:

„Przoświatne Zgromadzenie Reprezentantów! Skutkiem łaskawego zaufania i obywatelskiej przychylności, mierzany do przewodniczenia obradom seymowym, gdy w dniu dzisiejszym tak ankomite i poważne kończę urządowanie, niech mi się godzi zwać kroką sprawę z czasu upłego w ter żniejszych obradach na dobro w polziorców, ile okoliczności dozwoliły. — W wymiarze błogorodawstwa, sprawiedliwa Opaczność zlecił mi obdarte łask swych cary na chęci w sze JWV. Reprezentanci do obra egołu zniierzające, iż w ciągu psiedzeń waszych ie nemyślnie przyjęście ustawy, wsparite cierpiącey brzości na celu najakę; ućwie tu o uci wale danu 6000 Zł. Pol. na zakład Towarzystwa Dobroczynności, i o drugiey, przez którą fundusz szpitalne w jeden połączone zostały; ta to ustawa, iakkolwiek na rzuci cha nieznamomity zasitek i siebie obazująca, przynosi nie małe ulegim korzyści, zważając, iż oprócz zmniejszenia potrzebny kilku pojedynczych funduszem Administraterow, cobydy z tymi lub sprzedazy pncielów szpitalnych, fundusz tenże znaczenie powiększyć lędy mogły.“

„Przez zapatrzenie szkół wiek szczerplego urzędu Wójtów, zapobiegłście JWVV. Reprezentanci nie miały wydatkom, które kiedyś ciężarem Skarbu publicznego stać nie miały. — Urząd ten konstytucyjny, nietylko wykonywa rozkazy Rządu, lecz także zastępnie miejsce Władzy polityczno-sądowej. Szczepło to podwyższenie płacy na koszt ichże kancelaryi, zaradzi nieodzownym przypadkiem. Inne uchwały zapadły na Seymie, w miarę czasu, stosunków i sposobności.”

„Przez uchylene podatku konsumpcyjnego, stało się zdesyć głosom i życzeniom Luda. Z upadkiem tego poboru, znikła powód utyskiwań, a wznosi się nadzieja, iż Klasy uboższych niem-ko z tąd wyniknie ulga, gdy rzeczą do pierwszej potrzeby życia należące, od tąd opłacie niepodległo, przez słusznie sprzedziwane znaczne zmniejszenia ich ceny, łatwiejszemi do nabycia zostaną. Rząd swoim postępowaniem udowodnia ciągle, iż zamiary jego zawsze zgodne są z gorliwemi usiłowaniami waszemi JWVV. Reprezentanci, i że widoki jego nigdy nie były odłączeniemi od chęci waszych, gdziekolwiek szczęśliwość obywatelska i mieszkańców Kraini naszego, i niezawodność opatrzenia Skarbu, celem ich była. Chlubną jest gorliwość wasza JWVV. Reprezentanci, eparta na liberalności, którą nas przez Ustawę konstytucyjną NN. Monarchowie, Protektorowie nasi obdarzyli. Z jednomyślności waszey nie miała na Krainę naszą splywa chwala, iż z powodu nieobjętego ieszene w rozwinięciu Konstytucyi artykułu iey 13go, wymagającego zgodności siedmiu osmych części Reprezentantów w postanowieniu prawa, nie dopuściliście smutnego w skutkach swych Libberum veto, a z tąd położyliście tamę wstrzymwaniu naleypszey uchwał Naroda.

„Wysoka Kommissya organizacyjna, troakliwa o dobro Luda tej Krainy, iak szczęścia naszego i pokoleń naszych z oczu me spuszcza, tak ufać należy, iż na przyszłość odpowiadającym potrzebie artykułu tego i innych rozwinięciem, niezachwianey pomysłności ziem naszej p-kożyć raczy zasady.”

„Porozumienie się Reprezentacyi narodowej z Rządem przez Kommissyę, zmniejszyło i ułatwiło trudności nieodstępne od obrad seymowych; skutek okazał, ile takowe porozumiewanie się nieodzowne jest potrzebnem, a nadewszystko tam, gdzie szczęście współziomków, od wspólnego zniestienia się zawisło. Mężowie, świętne Kommissye i Deputacye składający, którzy przez gorliwość poruczone im dzieło z należytą pilnością i zdatnością wy-

konali, okazali Narodowi, iż przez podwojone prace spóźnieniu, a teża samem bezkateczności, nie dali miejsca. Tobie zaś, JW. Reprezentancie Sekretarza seymowy, szczerogoiniejsza należy wdzięczność Naroda, iż w obradach iego znakomitę podejmując prace, gorliwości obywatelskiej niezatarłe dałeś dowody. Potrzebną jest rzecz, aby głosowanie sekretne statutem organicznym niezawsze postanowione było; każdy bowiem z głosujących, nie ulegając żadnemu wpływowi, wolen od narażenia się, ma przez takowe głosowanie zostawioną dowolność postąpienia sobie tak; iak mu sumnienie wskazuje. Deliberacya nad projektami i wnioskami; że jest konieczną, nikt zapewne nie zaprzeczy; a użyteczność iey, nie w jednym już okazała się względzie.

„Wolny od zbytecznego o sobie rozumiania wyznać powinienem, iż tam, gdzie ani w Konstytucyi, ani w niektórych tyko artykułów iey rozwinięciu, ani nakonico w ustawie porządkowej od Rządzącego Senatu, nie znalazły się dostateczne skazówki postępowania, mogłem zbłądzić; lecz błędy te, raczej niedołności moiej, niż sercu, raczcie przypisać. Koncząc, proszę was JWVV. Reprezentanci, abyście przyjął raczyli oświadczenie: iż wdzięczność moja za ufność we mnie położoną, nigdy dla was w sercu moim nie wygaśnie. Ogłaszam Seym za ukończony.”

Rozmaite Wiadomości.

Kraie Niemieckie mają ogółem 35 orderów, nie rachując zaszczytnych znaków: to jest, Austrya 7; Bawaryja 7; Prussy 6; Saxonnia 3; Wirtemberg 3; Baden 3; Hesyja 3; Hannover 1; Hessen-Darmstadt 1; i Saxe-Weimar 1.

Uczni w Anglii zajęci są teraz mocno roztrząsaniem nowego odkrycia chemicznego: jest to ogień nowego gatunku, wynikający z mieszaniny gazu kwasorodnego i wodorodnego. Roztopia on w mgnieniu prawie ośa najtwardsze kruszce; zamienia glinę białą w piłkę szklę; zmienia, że tak powiem, żywioły, i otwiera pole do zdziwiających doświadczeń.

W całej Danii, oprócz Kopenhagi, jest tylko 1200 żydów. Rząd jednak ma pilną baczenność na wychowanie ich dzieci, i ustanowił dla nich 4 szkoły. Donoszące o tem jedno z literackich pism Berlińskich, przydzie, iż jakiś złośliwy człowiek oświadczył, że woleliby pozyskać monopolnem na sprzedaż nitek siarczanych, aniżeli tę oycowską troskliwość Rządu.